

MI IN SV. OČE

Kakšen je dejanski odnos primorskih Slovencev do sv. očeta ob deveti obletnici njegovega kronanja?

Če si hočemo biti odkritosrčni, moramo priznati, da gledajo mnogi primorski Slovenci na Vatikan in zato tudi na sv. očeta s precejšnjo mero nezaupanja. Vzrok za to je predvsem dvojen. Najprej je to še posledica nekdanje liberalne propagande proti Vatikanu in sv. očetu iz dobe pred Mahničem. Na Primorskem se je vpliv tega kvarnega liberalnega klevetanja sv. stolice zajedel posebno globoko v cerkveno življenje na Tržaškem, ki je vedno bilo najbolj izpostavljeno najprej kvarnim vplivom nezdravega slogaštva, ki so mu v Trstu pravili tudi edinštvu, pozneje pa liberalizma in zadnje čase komunizma. Na Goriškem je Mahnič z Rimskim katolikom in svojo brez-kompromisno načelnostjo ter zvestobo sv. Cerkvi ublažil vpliv papežu sovražne propagande, odstraniti ga pa ni mogel, ker mu je, žal, manjkalo kdaj razumevanje tudi od strani nekaterih duhovnikov.

Še bolj pa je naraslo nezaupanje do Vatikana in papeža med obema vojnoma zaradi nesrečne svetne in cerkvene politike na Primorskem. Raznarodovalna politika, ki so jo ital. državne oblasti začele že kmalu po zasedbi Julijske krajine in ki se je pozneje stopnjevala do vrhunca pod fašizmom, je zajela včasih tudi kakega cerkvenega človeka. Narodne krivice pa, ki smo jih morali od kakih več ali manj neodgovornih cerkvenih oseb trpeti, smo velikokrat v svoji onemogli boli in trmi pripisovali naravnost Vatikanu in sv. očetu. Od tu je izviralo v največji meri ono tiho nezaupanje do Rima in vseh, ki so v Rimu, tudi do papeža.

V zadnjih letih so prišli na dan še novi razširjevalci mržnje in sovraštva do Vatikana in sv. očeta. To so dobro znani komunisti. Ti slednji nadaljujejo z

največjo zagrizenostjo delo liberalcev in framesonov izpred prve svetovne vojne. »Primorski dnevnik« je postal trobenta, ki njegovo trobentanje daleč nadkriljuje glas nekdanjega Slovenskega naroda ali Edinosti.

Proti takemu zadržanju napram Cerkvi se je pri nas začel boriti najprej Anton Mahnič v Rimskem katoliku. Že naslov sam, ki ga je izbral svojemu listu, nam pove, kaj je hotel z njim med Slovenci doseči. Slovenci naj postanejo ne samo sto odstotni katoličani, temveč sto odstotni rimski katoličani, t. j. vdani sv. katoliški Cerkvi in njenemu poglavarju rimskemu papežu. Žal, da po njegovem odhodu iz Gorice ni bilo človeka, ki bi s tako odločnostjo in doslednostjo branil sv. očeta in njegove pravice. Zlasti zadnja desetletja so nas narodnostni boji tako zagrenili, da so bili tudi mnogi sicer dobri katoličani kdaj krivični do Vatikana in do sv. očeta samega.

Danes pa bi bil čas, da spregledamo in se ovemo preteklih velikih pogreškov. Danes je čas, da se vrnemo zopet k Mahničju in njegovim vzorom, da postanemo zopet z dušo in telesom rimski katoliki. Tako je Mahnič zapisal leta 1889 v prvi številki svojega lista: »Kot katoliki pa vemo, da je Božji Sin sezidal svojo Cerkev na rimsko Skalo, s katero morajo katoliški narodi vedno ostati v živi zvezi; odpad od nje je odpad od Cerkve, od katoliške vere, od krščanstva.« Danes velja to še bolj, ko vemo, da si komunizem najbolj to prizadeva, da bi katoličane odtrgal od papeža. Da to doseže, jim mora najprej papeža in Vatikan odtujiti, pristuditi, zamrzeti. Zato pa toliko klevetanja dan na dan. Temu klevetanju moramo mi odgovoriti z vedno večjim spoštovanjem, ljubeznijo, zvestobo in povezanostjo do rimske Cerkve in njenega poglavarja sv. očeta papeža, danes Pija XII., ki ga Bog brani in varuje pred vsemi njegovimi sovražniki!

Cerkev na Češkoslovaškem

Ker se te dni ves svet prav posebno zanima za usodo Češkoslovaške, si oglejmo, kakšen je cerkveni položaj v tej državi, zlasti na Slovaškem.

Pred kratkim so tudi na Češkem izvedli agrarno reformo. Prizadeta je bila seveda tudi Cerkve. »Prim. dnevnik« je po svoji navadi prinesel vest, da so češkoslovaški škofje zaradi protesta rali in da so zato reakcionarni. Trdil je tudi, da so izjavili, da ukradena zemlja ne bo prinesla narodu sreče. Poročilo je resnično le v toliko, da so škofje res protestirali, toda ne proti reformi sami na sebi, temveč proti načinu, kako so jo izvedli. Cerkvi so namreč zemljo enostavno vzeli, kakor da bi jo bila Cerkve ukradla. Tako postopanje med kulturnimi in civiliziranimi narodi ni dopustno. Če država v obliki blagor poštenega posestnika razlasti, ne sme tega storiti tako, kakor da bi blago vzela roparju. Še manj sme to delati s Cerkvijo, ko je vendar vsakomur (samo P. dn. ne!) znano, da je svoje premoženje upravljala ter vedno in povsod upravlja v obliki blagor. Na Češkoslovaškem pa je tako ravnanje s Cerkvijo še posebno grdo, saj je ob agrarni reformi po prvi svetovni vojni, sedanji predsednik Beneš sam pohvalil škofo in duhovščino zaradi

njihove vneme in tudi javno so bili postavljeni za zgled.

Toda nekaj hujšega je, kar teži danes Cerkve, zlasti na Slovaškem, namreč to, da tam še niso urejene cerkvene zadeve. Pred prvo svetovno vojno niso imeli Slovaki nobenega svojega narodnega škofa, temveč so bili vsi škofje le Ogrji ali Nemci. Šele leta 1921. so bili posvečeni prvi trije slovaški škofje v starodavni Nitri. Posvetil jih je tedanji nuncij, sedanji kardinal Micara. Bil je to za vso državo in posebno za Slovake narodni praznik.

Upanje je bilo, da se bodo cerkvenopravne razmere v kratkem času ugodno uredile tudi na zapadnem Slovaškem. Toda nastalo je znova nesporazumljenje med Vatikanom in češkoslovaško republiko. Zato na Slovaškem niso več nastavljali pravih škofov, temveč samo apostolske administratorje. Tako je prišel administrator v Ostrogon, Košice, Trnovo in Rožnovo.

Ko so leta 1927. sklenili začasen sporazum z Vatikanom, je bilo sklenjeno, da bo Slovaška dobila svojo cerkveno provinco z nadškofom na čelu. Toda preteklo je še deset let, da so določili mejne škofije in novi cerkveni provincii. Ali bilo je že prepozno. Hitler je že

trkal na vrata in sporazum se ni mogel izvesti. Na slovaških škofijskih sedežih so še nadalje ostali apostolski administratorji.

Po zadnji vojni, posebno še odkar je umrl trnovski administrator Pavel Jantuš, so se vedno bolj širili glasovi, da se bo država pogodila z Vatikanom glede imenovanja novih škofov in ureditve slovaške cerkvene provincije. Zunanji minister Masaryk je to tudi obljubil. Težava pa je, ker niso še urejene meje škofij ne proti Ogrski ne proti Poljski. Na Slovaškem sta zdaj samo dva škofa: v Nitri in Spišu.

Pred tednom pa so šle po vodi še zadnje nade za skorajšnjo ugodno rešitev tega zamotanega cerkvenopravnega vprašanja na Slovaškem, ko so prevzeli v državi vso oblast komunisti.

Kdo strahuje ljudstvo?

Zastrupljena torta »Sočas«, v katero stavijo nekomunisti sladkor, komunisti pa strup, strahovito udriha po vseh duhovnikih od papeža do zadnjega kaplana, da radi bližajočih se volitev ljudi plašijo vsepovsod in na vse načine, celo s številnimi tako zvanimi prikazovanji Matere božje, ter jim grozijo s peklom, če bi hoteli voliti za komuniste. Vsi, ki svarijo pred komunistično vsestransko pogubo, so teroristi, samo komunisti so krotka jagnjeta, ki jih vse po krivici preganja, ko vendar pripravljajo le mir, sporazum med narodi, pravčnost in blagostanje — pravi raj.

Kaj pravimo k temu?

Glede novih prikazovanj se Cerkev nikjer ni izrazila, čeprav govorijo časopisi vseh barv, da zanj (n. pr. v Assisiju, kjer se velikanski, več ton težki kip Matere božje na pročelju cerkve Kraljice angelov baje premika, ne da bi se istočasno premikala tudi krona z žarnicami, ki je na kipu pritrjena) pričajo že deset in desetisoči. Torej Cerkev se na te reči ne sklicuje in z njimi prav nikogar ne straši.

Pač pa Cerkev svari pred brezbožnim komunizmom, ker je dolžna braniti Boga in njegovo sveto postavbo. Kdor podpira vede in hote komunizem, podpira borbeno brezbožnost in s tem spodbuja tudi vse božje zapovedi, ki so deseteri stebri, na katerih sloni vsa človeška sreča. Za človeka, ki se upira Bogu in njegovim postavam in v tem stanju vztraja do konca, je po božjem razodetju določen večni ogenj.

Tako pravi Kristus: »Ne bojte se tistih, ki umoré telo, duše pa ne morejo umoriti; bojte se marveč tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel.« (Mt 10,28.)

Cerkve si ni izmislila pekla, ampak je to resnico, ki je v tej ali oni obliki znana vsem narodom, zajela predvsem iz razodetja stare in nove zaveze. Zato pa Cerkev, ki ljudi svari, naj živijo po božjih zapovedih in po svoji vesti, ker jih sicer čakajo božje kazni, s tem nikakor ne izvaja kakega nemoralnega teorija, ampak dela samo to, kar napraviš ti, ko opozoriš na veliko nevarnost človeka, ki se igra z nevarnim strelivom ali pije zastrupljeno tekočino ali hodi ob strašnem prepadu. Cerkev vrši le svojo dolžnost in samaritansko delo napram človeku, ako ga svari pred časno in večno pogubo, ki je nikakor ni sama nikomur pripravila.

Resnični strahovalci in brezvestni teroristi so pa tisti lažnivci, ki te z grožnjami in obljubami silijo, da proti svoji vesti in boljšemu spoznanju delaš nekaj, kar je v pogubo tebi ali tvojemu bližnjemu.

Tisti so krivični strahovalci, ki te, dušo vedeč, da ti sami pripravljajo najhujšo gorje, s telesnim in duševnim nasiljem naganjajo, da skočiš v brezno časno in večne pogube.

In ti terosti bodo želi uspehe, dokler si človeštvo ne vzame k srcu Kristusovih besed: »Ne bojte se tistih, ki umoré telo, duše pa ne morejo umoriti.« Imejte pa sveti strah božji, ki je začetek modrosti.

Razgovor med ruskim in jugoslovanskim komunistom

Jugosl. komunist: »Mi v svobodni Jugoslaviji...«

Kuski komunist: »Kakšno govorjenje je to? Vi niste ne v Jugoslaviji in ne v svobodi. Jugoslavija je le ena izmed republik Sovjetske zveze. Svoboda pa je po komunističnih načelih nesmisel...«

Jugoslovanski komunist je ostal z dolgim nosom in dejal: »Prav za prav je tudi moje mnenje tako.«

(Resnična zgodba iz l. 1947.)

Nova komunistična zvijača

Komunisti so mojstri v varanju; so pač pristni otroci očeta vseh laži satana. Slovenskemu narodu so že strašno veliko strupenega zelja nakuhali, toda narod je dobričina in vse pozabi, vse odpusti. Mnogo Slovencev pa kot Bartoldo naravnost uživa, ko jih varajo in bijejo v obraz...

Slovensko - italijanski komunisti, združeni v »ljudski fronti za mir, delo in kruh«, so premišljevali, kako bi spravili na limanice vso slovensko manjšino v Italiji, da bi stoođstotno vclila za komuniste. Pa je sam Lucifer pošepetal nekemu na uho: »Ljudi, ki hočejo biti varani, varajte! Izkoristite njih globoki narodni čut! Na listo »ljudske fronte« postavite slovenskega kalina in ljudstvo se bo stoođstotno ujelo na limanice!« Stopil je tedaj slovenski komunist in rekel svojim italijanskim gospodarjem: »Posvetilo se mi je v glavi! Bratje v Leninu, vse slovenske volivce vam spravim v mišnico! Vi mi dajte vabo! Vaba pa mora biti slovenski kalin na

kandidatni listi italijanske demokratske ljudske fronte.« Italijanski tovariši komunisti so se namrdnili: »Bilo bi za nas preveč poniževalno! Koliko nam da Tito v zameno za to koncesijo? Slovenski komunist se je zasmjal: »Ali še niste razumeli zvijače? Dejanski vi ne daste ničesar, dobite pa vse! Znanega slovenskega človeka postavite na svojo kandidatno listo za Gorico, Videm in Belluno. Med italijanskimi bedaki ne bo nobenega norca, ki bi volil zanj; in če bodo tudi prav vsi slovenski norci volili zanj, ne bo nikoli in nikdar uspel, ker bi bilo še vedno zdaleka premalo glasov. Tako ne boste vi, italijanski bratje, dali ničesar, dobili pa boste vse!« Vsa družba se je debelo zakrohotala in tov. dr. Mermolja je postal kandidat... Slovenski komunist je še nadaljeval: »Mi bomo pa sedaj visoko dvignili varljivo zastavo »slovenstva«, proglasili vse slovenske nekomuniste za izdajalce slovenskih interesov, za izdajalce slovenske manjšine v Italiji — in satan naj me pobasa, če ne potegnemo vseh slovenskih tepevcv za seboj!«

OKNO V SVET

DR. GASPERI je na volivnem shodu v Anconi 29. II. izrekel tudi te besede: »Pri teh volitvah moramo zmagati, ali pa ne bomo volili nikoli več.« — Volitve pod komunistično diktaturo bi ne bile nobene volitve, ampak zgolj le volivna komedija. — Kot Slovani moramo z zadoščanjem ugotoviti, da ni zavladal komunizem nad nobeno slovensko deželo s pomočjo svobodnih volitev, ampak povsod le z nasiljem in ne brez podpore zapadnega sveta. Če bi komunizem zmagal pri volitvah 18. aprila, bi to bila prva dežela, ki si je komunizem popolnoma prostovoljno in vkljub žalostnim izkušnjam drugih narodov izbrala. In če bi Slovenci pri tej zmagi pomagali, bi pokazali, da so zgubili vsak narodni čut in vsako srčno zvezo s Slovani, ki ječijo v rdečih okovih. — To bi bila za nas velika sramota.

PREDSEDNIK MEDNARODNE BANKE ZA OBNOVO in razvoj John McCloy je izjavil na svoji tiskovni konferenci, da ni mnenja, da bi bil zdaj primeren čas za odposiljatev misije na Češkoslovaško, ki naj bi proučila prošnjo te države za podelitev posojila.

AMERIŠKO ZUNANJE MINISTRSTVO je objavilo, da so Združene države na osnovi svojih treh programov za podpore tujini, ki jih je odobrila ameriški kongres lani, poslale do danes v področja, ki jih je opustošila vojna, dohvale v vrednosti skoraj 442 milijonov dolarjev.

Ameriki se imajo zahvaliti tudi naši komunisti, da jedo sedaj spet bel kruh in da so dovolj siti za uprizarjanje stavek in za nesramno obrekovanje Cerkve in vseh, ki ljudstvu dobro hočejo. V zahvalo očitajo Ameriki, da jih »usužnjuje«. — Sovjetska zveza, ki izvaja iz satelitskih držav vse od kraja, tako da kruha stradajo najbolj rodovitne dežele, je pa »osvoboditeljica« narodov. Temu

se pravi »narobe svet«. Vsak, ki še kaj verjame rdečim prerokom, ni le nesposoben, ampak prav pošteno zarukan.

ČEŠKOSLOVAŠKI VELEPOSLANIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. Ko je izrazil svojo neomajno vero v ideale češkoslovaškega predsednika Edvarda Beneša, je češkoslovaški veleposlanik v Združenih državah Juraj Slavik na tiskovni konferenci izjavil, da ima namen podati ostavko, da se bo tako mogel boriti za svobodno Češkoslovaško.

Veleposlanik je izjavil: »Zastopal sem svoj narod pri veliki ameriški demokratijski konferenci skoraj dve leti. Vedno sem zatrjeval, da je na Češkem prava demokracija in svoboda besede, vesti in vere.«

Sedaj tega ne morem več reči. Češkoslovaška je postala totalitarna policijska država. Odločil sem se, da se bom boril za Češkoslovaško demokracijo. Sem zastopnik svobodne in demokratične Češkoslovaške ter ne morem sprejeti za legalno vlado, ki jo je imenoval predsednik Beneš pod pritiskom.«

KOMENTAR H GOVORU SENATORJA VANDENBERGA. »Daily Telegraph« komentira govor senatorja Vandenbergova ob otvoritvi debate o evropskem obnovitvenem načrtu. Članek pravi: »Od prvega Marshallovega predloga postaja potreba po pozitivni Evropi vedno bolj očitna. Zgolj dejstvo, da je Sovjetska zveza tako nasilno odgovorila na ta načrt ter da je potisnila svoje satelite proti njihovi volji v opozicijo proti načrtu, je že zadosten znak, kako potreben je ta načrt za rešitev Evrope pred pogubo. Kremlju se zdi evropski obnovitveni načrt nevaren edino zato, ker bo preprečil sovjetsko pričakovanje, da bo Evropa padla v zmedo, ki je potrebna za razmah komunizma.« »NEWS CHRONICLE« PIŠE: »Sedanja neposredna nevarnost je razmah totalitarne države. In ta totalitarna država

koraka danes v znamenju srpa in klada. S tem dejstvom imamo danes opravka. Mislimo moramo na sedanjo nevarnost kakor tudi na morebitno kasnejšo nevarnost.»

ENA NAJVEČJIH ZMOT ZARAD NEGA SVETA JE V TEM, DA STAVI VSE VRSTE TOTALITARNIH VLAD V ISTI KOS. MED NACISTIČNIM IN FASISTIČNIM TOTALITARIZMOM NA ENI IN MED BOLJŠEVIŠKIM TOTALITARIZMOM NA DRUGI STRANI JE VELIKA RAZLIKA. O TEM DRUGIC.

DVE KOREJI. Sovjetski sklep za ustanovitev »Demokratske ljudske republike« v severni Koreji odgovarja njihove mu sklepu za odklonitev vstopnega dovoljenja volivni komisiji Združenih narodov, ki bi morala priti tudi na njihovo zasedbeno področje. Dokler bodo Sovjeti vztrajali pri tem nepopustljivem stališču, ne bo mogoče rešiti vprašanja gospodarske in politične razkosanosti Koreje. Sovjeti so s sedanjim izvršenim dejstvom pokopal upanje na sporazumno rešitev. Ameriško ljudstvo ostane zvesto sklepu Združenih narodov. Vprašanje je seveda, kaj bo storila »mala skupščina«, ko bo dobila negativno poročilo korejske volivne komisije. Logično bi bilo, da bi Združeni narodi vztrajali pri izvedbi volitev na ameriškem področju. Te volitve bi dale osnovo za ustanovitev vlade na južni Koreji. Amerika bo imela mnogo močnejše stališče pred očmi svetovne javnosti, če počaka na tozadevno odločitev Združenih narodov in se ne prenažljuje z enostransko odločitvijo. Sovjeti so v protislovju z vsemi mednarodnimi sporazumi o Koreji postavili na oblast svoj lutkovni režim, ustanovili vojsko ter dali severni Koreji ustavo. S tem so položili klico, ki bo povzročala trajne nemire na Daljnem Vzhodu.

Rdeči rak se razširja po vsem telesu človeštva.

VOLITVE NA KOREJI. Komisija Združenih narodov za Korejo je sporočila, da namerava najkasneje do 10. marca izvesti volitve v korejsko narodno zbornico, kjer bo to pač mogoče. Kakor znano, nima komisija dostopa v severni del Koreje, ki je pod sovjetsko zasedbo. Volitve bodo v skladu z nasvetom male skupščine Združenih narodov iz prejšnjega tedna ter bodo potekale na osnovi splošne volivne pravice za vse odrasle s tajnim glasovanjem ter ob spoštovanju svoboščin govora, tiska in zborovanja.

ORGANIZATORKA KOREJSKE ZENSKÉ narodne stranke gdč. Louise Yim je jasno izjavila, da so Združene države in organizacija Združenih narodov edino upanje Korejcev. Če bo Korejcem uspelo, ustanoviti narodno vlado v južni Koreji pod pokroviteljstvom Združenih narodov, bo s tem nastalo oporišče za mir na Daljnem vzhodu... Kar se pa tiče Sovjetov, smo jih mi sprva sprejeli kot prijatelje, toda oni so nam dajali le prazne obljube. Obljube bili so nam vse, vzeli pa žito, tovarne, skratka vse.

V BRITANSKI SPODNJI ZBORNICI so debatirali o britanski varnosti. Tej debati je dala povod drzna ekspanzivnost sovjetskega nasilnega totalitarizma. Spoznali so, kako resnično je dejal Churchill, da Anglija hoče biti prijateljica tudi Sovjetske zveze, toda močna in oborožena prijateljica.

Izkušnje zadnjih let kažejo, da so veliki narodi »nazaj s kartami« in da je skrajni čas, da se kaj naučijo od izkušnje malih narodov.

SOVJETSKA - ZVEZA ZAHTEVA OD FINSKE, naj sklene z njo »pogodbo o prijateljstvu, sodelovanju in medsebojni pomoči po vzorcu madžarsko-sovjetske in romunsko-sovjetske pogodbe.«

Vsekakor bodo imele besede te pogodbe le malo pomena. Vse, kar je Sovjetska zveza v tem času kjer koli storila, nam kaže, da ji ne gre toliko za skrbno preračunane pogodbe za bodočnost, ampak da si želi s temi pogodbami doseči pripravno orodje za neposredne sedanje namene. Ko je utrdila svojo oblast v srednji in južnovzhodni Evropi, želi spraviti popolnoma v svoj tabor Finsko, da bi nato laže pritiskala na skandinavske države.

AMERIŠKA LETALSKA EKSPEDICIJA IZVIROM RUMENE REKE. Iz čikaškega letališča je pred kratkim odletelo letalo, ki vozi člane ekspedicijske, ki imajo namen, raziskati iz zraka nedostopno gorsko verigo Amne Machin v severnozgodnji Kitajski ter izvir Rumenega reke.

Ekspedicija obsega geologe, meteorologe, fotografe in fizike, ki imajo na razpolago med drugim radarske naprave ter poseben aparat za merjenje višin. Po poročilih utegnejo nekateri vrhovni gorske verige Amne Machin preseči po višini celo Mont Everest (8.840 m) v Himalajskem pogorju, ki ga do danes smatramo za najvišjo goro na svetu.

DOMAČE NOVICE

Marija nadaljuje svojo pot

V sredo 3. III. je priromala Marija v St. Mavro v zelo lepo organizirani procesiji z veliko množico udeležencev. Sabotin so domačini razsvetlili s kresovi, ki so se zelo lepo videli tudi iz Gorice. Udeležba je bila ves čas v cerkvi prav razveseljiva in tudi k zakramentom so pristopili skoraj vsi verniki.

V petek zvečer se je razvila nova procesija iz St. Mavra v Pevmo. Pot je bila vsa razsvetljena in udeleženci procesije so nosili vsi prižgane sveče. Tudi Pevmeči so dokazali, da hočejo biti vključeni vsemu vendar še dobri Marijini otroci. Zunanje sijaja ni manjkalo in gotovo so bili tudi duhovni sadovi obilni, kajti že dolgo ni bilo v tej vasi toliko obhajencev.

V nedeljo zvečer so Pevmeči ob udeležbi večjega števila duhovnikov premili Marijo proti Števerjanu. — Vidi se, da verniki povsod vprav tekmujejo, kdo bo bolj dostojno počastil nebesko Romarico. — Ta reč je v resnici izredna in sprašujemo se, ali se Marija od nas poslavlja, ali pa napoveduje novo dobo božjega kraljestva med nami. Od nas samih zavisi, ali bo veljalo prvo ali drugo.

Marija prav gotovo hoče doseči, da bi bili mi vsi njeni dobri otroci in da bi kot taki zavrgli vse krive preroke in se z vso resnostjo vrnili nazaj k Njenemu Sinu Jezusu, edinemu Zveličarju sveta.

Sv. Avguštin je napisal: »Bojim se Jezusa, ki gre mimo«, to se pravi, bojim se zavreči milosti Gospodovega obiskovanja.

Prav tako po pravici lahko pravimo: Bojimo se Marije, ki gre mimo nas, ako bi po svoji krivdi ne hoteli sodelovati z milostmi, ki nam jih posreduje. — Bojimo se za vsakega posameznika in vsako vas, ki bi Marije s pravim srcem ne sprejela in ne hotela slediti Njenim navdihom.

Papežev praznik

V nedeljo 7. III. smo po vseh cerkvah obhajali praznik sv. očeta ob priliki 9. obletnice njegovega kronanja. Cerkevni govorniki so med drugim omenjali tudi dolžnost hvalnosti, ki jo imamo do sv. očeta Pija XII., ki je s svojo očetovsko ljubeznijo in velikim spoštovanjem, ki ga uživa pri vseh narodih sveta, dosegel, da po njegovih rokah katoličani vseh bogatejših dežel pomagajo obubožanim in po vojni najbolj prizadetim ljudem vseh narodov in vseh strank. Od marca 1944 do 31. 12. 1947 je Papeška dobrodelna komisija razdelila 9 milijard in 506.801.416 L vrednosti. Za te dobrote mnogi nevaležneži sv. očeta le obrekujejo.

Volivni shod v Gradiški

Komunisti so vabili celo slovenske starke iz Gorice na nedeljsko zborovanje v Gradiški, da jih osrečijo z govorirom same žene velikega Togliattija in da obenem dobijo za tako poslušanje lepo nagrado.

Udeleženci tega shoda poročajo, da govora nihče ni maral poslušati in da je navdušenje množice morala nadomestiti plošča za umetno prirejanje ploskanja. Gospa ali tovarišca Montagnana Togliatti pa ni govorila.

Baje tudi Furlani že zelo odpirajo oči.

Po goriški okolici pobirajo podpise za ljudsko fronto miru, dela in najbrž še za celo vrsto takih reči, ki si jih želijo vsi dobri ljudje, pa jih na žalost komunistem ne more dati

Ko ti prinesejo podpisovati za fronto dela, moraš vedeti, da podpisuješ za fronto brezplačnega, lačnega in udarniškega dela. Ko dobiš v podpis izjavo za fronto miru, moraš vedeti, da si želiš miru, ki ga pripravljajo komunisti s svojo oboroževalno petletko ali »prekletko«, kakor ji pravijo na Vipavskem. Ko boš podpisal za demokratično fronto, moraš vedeti, da podpisuješ za rdečo diktaturo — ti, ki si želiš svobode in si diktatur sit do vrha glave. Če boš pa podpisoval za kako narodno fronto, ne smeš dvomiti, da podpisuješ za uslužbenje svoje domače pod bičem mednarodnega brezboštva in brezvestnosti.

Če podpišeš, ne da bi vedel, kaj prav za prav podpišeš, vedi in ne zameri, da si prav veliko tele in neveden, da se imenuješ razumno bitje. Če ti ugaja vloga živine, le kar podpisuj vsak dan vse od kraja, tudi svojo lastno smrtno obsodbo.

Slovenski kandidat na komunistični listi

Nas ni presenetil, ker poznamo komunistično prebrisanost, katere druge stranke nimajo, čeprav bi bilo zanje prav, ako bi z dobrimi nameni delale to, kar komunisti delajo s slabimi.

G. dr. L. Mermolji, ki ga cenimo kot zdravnika, ne moremo radi te kandidaturo čestitati.

Vesti iz železne ograje

IZ NOVE GORICE. Delavske brigade iz vse Jugoslavije so naredile v dveh mesecih novo cesto iz Solkana v Šempeter, katera gre ob železniški progi. V načrtu pa je nova cesta »magistrala«, ki je projektirana v ravni črti iz Zobjega kraja v Šempeter na glavni trg. Dne 10. februarja so prišle na delo za to cesto tri nove brigade: štajerska, gorenjska in primorska. Cesta je 42 metrov široka in bo glavna središčna žila novega mesta. V aprilu bo cesta dograjena. Nato začno

z zidanjem novih hiš. Tako lahko bereš v jugoslovanskih listih. Tako bi lahko tudi Italija zaposlila vse ljudi, ako bi se komunisti zadovoljili z delovnimi pogoji komunističnih držav.

Skromnosti in poštovitosti za skupni blagor bo sedanje razvajenje učil rdeči gospodar.

CELA DEZELA BREZ KRŠČAN, SKEGA NAUKA. Dospel sta dobila samo dva duhovnika dovoljenje, da smeta poučevati krščanski nauk v šoli. Vsi ostali duhovniki onkraj meje ne smejo poučevati krščanskega nauka ne v šoli, ne v cerkvi in ne v župnišču. To je nova svoboda! Otroci rastejo brez Boga za komunizem!

Takih stvari ne povedo volivni agitatorji za komunistično stranko. Stranka, ki volivcem eno obeta in svečano zagotavlja, a prav premišljeno vse drugo pripravlja, je nemoralna in bi je ne smeli trpeti v nobeni kulturni državi.

Sv. birma

Prišel je glas, da bo po Vipavskem delil zakrament sv. birmo apost. adm. nistrator msgr. Mihael Toroš.

Mati zagrebskega nadškofa Stepinca umrla

Agencija KIPA poroča: »12. decembra 1947 je umrla mati zagrebskega nadškofa msgr. Stepinca. Podlegla je pljučnici. Bolezen je trajala le nekaj dni. Svoje ga sina je videla zadnjikrat meseca septembra, ko ga je obiskala v ječi v Lepoglavi. Pokojno so pokopali v Krašiču, rojstni vasi, oddaljeni 5 km od Zagreba.

Pogreba sta se hotela udeležiti tudi oba pomožna škofa zagrebske nadškofije: msgr. Salis Seewis in msgr. Lah. Komunistične oblasti, od katerih morata imeti dovoljenje vsakokrat, kadar gresta iz svojega bivališča, jima tega dovoljenja niso hotele dati kljub njuni prošnji. Seveda jima ta oblast ni odgovorila, da jima dovoljenja ne da, ampak na njuno prošnjo sploh ni dala odgovora.

Duhovnika, ki je pogreb vodil in pri govoru dejal, da mora biti nadškofu pač težko, da se ne more udeležiti pogreba svoje matere, so radi teh besed za nekaj časa zaprli.

Koliko razumevanje in kako visoka stopnja komunistične olike!

GOSPODARSKE VESTI

IZGUBA SVOBODNEGA TRŽAŠKEGA OZEMLJA. Po uradnih poročilih je imel Trst v prvih šestih mesecih samouprave 3 milijarde dohodkov in 18 milijard stroškov. Državna uprava Trsta ima torej v 6 mesecih 15 milijard izgube.

ZBIRKA ZA BREZPOSELNE V GORICI je do danes presešla že 10 milijonov lir. Za Gorico je to ogromna vsota.

POTNI LISTI ZA TRST. Prvotno je bil za nove potne liste določen 1. marec. Sedaj pa je rok za te potne liste prenešen na 1. april. Do tega dne bodo potovali kakor doslej.

VOJNA ODSKODNINA. Do 15. marca je treba priglasiti vojno škodo. K vojni škodi pa se ne šteje imetje, ki so ga ljudje (it. državljani) pustili na ozemlju, katero je prišlo pod Jugoslavijo. To vprašanje še ni razčističeno in ljudje naj resno premislijo, ali je možno, sedaj prodajati imetje.

SLADKOR IN RIŽ. Od ponedeljka 8. III. do 31. III. bodo delili v Gorici in provinci na živilske nakaznice kot dopolnilo nakazila za mesec februar po 200 gr sladkorja na vsakega potrošnika od 9. do 45. leta in 100 gr na vsako osebo do 8. leta in nad 65. letom.

Na račun nakazila za mesec marec dobi vsaka oseba 1 kg riža.

Nova vrata pri cerkvi sv. Petra v Rimu

bodo kmalu postavili. V baziliko sv. Petra v Rimu pelje namreč pet vhodov, glavna vrata in 4 stranska. Od teh so ena stalno zazidana, t. j. tista, ki se odprejo samo vsako sv. leto. Od ostalih 4 so samo glavna vrata dovršena in vilita v bronu, ostala tri so iz lesa? To se je za malo zdela pek. msgr. princu Juriju Bavarskemu, ki je umrl kot kanonik pri Sv. Petru. Zato je v oporoki zapustil precejšnje vsoto denarja z naročilom, naj za ta denar dajo viliti vsaj še ena vrata v bronu. Sedaj so se odločili, da naročilo izvrše. Že lani so razpisali po vsem svetu natečaj za najboljši načrt za nova vrata. Natečaja se je udeležilo precejšnje število tekmovalcev, ki bi radi ovekovečili svoje ime na vratih Sv. Petra. Do sedaj pa še niso javili, kdo je bil izbran. Prihodnje sveto leto bi moral torej imeti Sv. Peter še ena branasta vrata, če bo izbrani umetnik utegnil izvršiti svoje delo do takrat. — Joj, joj! Ali ni škoda denarja? Ali ne bodo komunisti po pravici spet povečali statistiko o vatikanskih milijardah? — Vrata bodo lahko občudovali tudi komunisti, denar pa bodo zaslužili delavci! Tako je z vatikanskim premoženjem.

L. 1935. so komunisti v Moskvi napovedali, da bo l. 1950. svetovni kongres komunistične stranke v Vatikanu. Torej nova vrata bodo prav posebno in najprej njim služila.

Ob tridesetletnici rdeče vojske je pa baje moskovski patriarh Aleksej pri nekem banketu v veliki gorečnosti izjavil: »Leta 1950. bom pontificiral v cerkvi sv. Petra v Rimu.«

†

Bolestnega srca sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanjem, da je v petek 27. II. 1948 ob 4.45. previden s tolažili za umirajočce, umrl naš ljubljeno oče, tast in stari oče

PERIN HENRIK,
star 77 let.

Pokopali smo ga v soboto popoldne na pokopališču v Krminu. Vsem, ki so v tako ogromnem številu spremljali pokojnega na njegovi zadnji poti in katerim se ne moremo osebno zahvaliti, izrekamo po tej poti najtoplejšo zahvalo.

Krmin, 28. II. 1948.
Josip, Hinko, Dorica p. Stijligoj, Marica, otroci Viljem in Danček Stijligoj, zet in vnuki.

DAROV ZA »SLOV. SIROTIŠČE« : V spomin blagopokojnega očeta daruje družina Perin 2000; M. P. v spomin pokojnega g. Henrika Perina daruje nečak Čiro 1000; N. N. iz Sovodenj 100; N. N. iz Standreža 1000; N. N. iz Šempetra 200 L.

Srčna hvala!

Odgovorni urednik
Dr. BONAVENTURA MAHNIČ
Katoliška tiskarna — Gorica

„TIGRI“ - APOSTOLI

Ⓢ 4 Ⓢ

Poveljnik pošlje takoj dva policista z avtom tja in napiše fantovo izjavo.

»Takšne ljudi moramo brez usmiljenja iztrebiti. Dobro si storil, fant, ko si nam to zadevo naznanil. Hišno preiskavo prepustim tebi. Le glej, da sežgeš vse podobne!«

»Ne boj se, tovariš poveljnik! Svojo nalogo bom temeljito opravil!«

»Kaj bo pa s teboj in tvojim bratcem? Naznanim vaju že za danes zvečer v mladinski dom.«

»Rad bi bil še naprej v hiši, Midva bova skrbela za red v hiši. Tudi imata oče in mati nekaj prihranjenega denarja. Že vem, kje. Kuhati seveda ne znava.«

»Dobro. Spala bosta doma in jedla v mladinskem domu. Naj bo to nagrada za tvoje odkritje. Ves moj prvi sum je s tem odstranjen. Ti si krasen dečko, postal boš še junaški brezbožnež. Le tako naprej! Ali bi mi napravil še majhno uslugo?«

»O, prav rad! Da je le nekaj, kar diši po dogodivščini.«

»Dobro! Pridi v mojo sobo, kjer se bova nemošteno pogovorila!«

Kmalu potem sedita poveljnik policije in Miša v udobni sobi drug drugemu naproti. Miša skoraj izgine v mogočnem, mehkem naslanjaču.

»Ti in tvoji tovariši mi lahko opravite odlično službo. Naznanilo je prišlo, da je neki duhovnik vprav v vaši mestni četrti (kvartu). Nihče pa ne more povedati česa določnega. Tudi ne vemo, kje vrši svoje posle in kdo je navzoč. Tukaj je popis osebe tega čudnega moža. Ne moremo biti mi povsod in damo radi tudi drugim kaj zaslužiti. Gotovo veš, da je za aretacijo duhovnika razpisana velika nagrada. Pri tem se tudi veliko naučiš. Le krepko zagrabi! Vse prepustim tebi!«

Telefon zazvoni. Poveljnik govori le par kratkih besed. Nato se zopet obrne do Miše: »Tvoji starši so spodaj v stražnici. Zdaj jih zaslišim. Pridi z mano!«

»Nimam nikake koristi od tega. Ljubše mi je to tvoje novo naročilo. Proučim popis osebe, dokler se ne vrneš.«

»...«

Oče in mati stojita v delavski obleki pred poveljnikom.

»Ovajena sta po vajinem sinu, da sta se pregrešila proti državnim odredbam tako: V svoji hiši skrivata svete podobe, imata ponoči domače pobožnosti, zapevajo svoja otroka in skušata vzgojno delo partije

na njima uničiti.«

»Da, tako je.« reče oče. »obžalujem le, da sem v tem pogledu še premalo storil.«

»Razsodbo si lahko zamenjata z denarno kaznijo, če obljubita, da opustita svoje neumnosti.«

»Teja ne stori! Bog je dal otroka nama, ne pa državi. Srce se mi krči, ko vidim, kako naša ruska mladina polzi v pogubo. Bil bi brez srca, ko bi zraven stal in držal roke križem, medtem pa bi moja lastna otroka tonila v močvari nevere in nemorale.«

»Potem je zadeva za zdaj rešena. Policista, odpeljita ju v dve posamezni celici! Zadevo bom še proučil in jo oddal sodnji.«

»...«

»Vse je šlo dobro. Tvoji neumni starši so vse priznali. Dolgo pač ne bodo živeli. Kazno je, da gre spet val verske blaznosti skozi mesto. Treba je krepko zagrabit, da se ta ne razširi tudi v druge kraje!«

»Že dobro, tovariš poveljnik! Popis one osebe sem si prepisal in bom že danes začel iskati.«

»Da! Kmalu se spet oglasi. Nekaj spanja boš moral pač žrtvovati. Najboljši čas za tako delo je tema, Tvojega včerajšnjega vloma ne bom kaznoval. Misliš, da ne vem, da so te starši grajali radi vloma? To pa hočem zdaj pozabiti. Opomni me, da mi takih reči s svojo družbo ne delaš več.«

(Nadaljevanje)